

ВІДГУК

на дисертацію

ТЕСЛІ Тетяни Миколаївни

«Музично-поетичний вимір піснеспівів вечірні (на матеріалі українських ірмологіонів XVI – XVIII ст.),

подану до захисту на здобуття

наукового ступеня кандидата мистецтвознавства
за спеціальністю 17.00.03 – Музичне мистецтво

Дослідження півного репертуару вечірні барокової доби є актуальною проблемою сучасного українського музикознавства, зосібна музичної медієвістики та джерелознавства. Важливо, що роботу здійснено за матеріалами численних рукописних ірмологіонів XVI – XVIII ст., що дозволяє дослідниці зробити синкретичний аналіз вибраних піснеспівів як у великому часовому просторі, так і у етнорегіональному. Звертає увагу й амбітність поставлених до розв'язання у дисертації наукових завдань, які включають у себе як питання ретроспективного аналізу від княжої доби до ранньомодерної, що певною мірою навіть виходить за рамки заявленої теми дослідження. Безперечно, особливо цінним внеском у сучасну музикознавчу науку є те, що Авторка значну увагу приділила питанням інтердисциплінарного дискурсу, поєднавши питання історії, теорії музики з богословським аналізом текстів. Цього поки-що ще дуже бракує працям українських музикологів-медієвістів, в яких домінує передовсім музикознавчий підхід до дослідження різноманітних матеріалів. Тому треба тільки вітати, що методологічну основу дослідження складають не тільки традиційні методи студіювання, але й філософсько-богословський. Відтак, відродно, що з цією метою у роботі над дисертацією використано відомі праці у галузі богослов'я та літургії (Михаїл Скабаланович, Ніколай Успенській, о. Юрій Авакумов, о. Петро Галадза, о. Ісидор Дольницький, о. Василь Рудейко та ін.).

Оскільки у дисертації ведеться мова про вже сформований впродовж XVI – XVIII ст. корпус піснеспівів вечірні, то цілком логічно, що перший розділ праці мав би висвітлювати передумови його появи в українському богослужінні, що сягають священної юдейської старозавітної традиції запалювання вечірнього світла. Саме про це й мовиться у Першому розділі дисертації: «Вечірня у східнохристиянській традиції», де послідовно, зі знанням справи, ретроспективно висвітлено генезу християнської вечірні, питання сутності чину вечірні в монашому та катедрально-парафіяльних обрядах, її адаптації у богослужбовій практиці Київської Церкви. Поставити перед собою такі завдання було не просто, позаяк, як наголошує шановна Авторка, «на загал історія богослужінь добового кола належить до менш досліджених ділянок у царині літургійної науки», однак «усе ж вечірні присвячено досить багато уваги як українських, так і зарубіжних учених» [с. 8]. Тут треба зауважити, що хоча п. Тесля віддає належне почасти зробленому щодо вивчення історії еволюції чину вечірні, та, все ж таки, систематизувати цей науково-богословський огроми матеріалів, написаних різними мовами та припарувати його до конкретного музикознавчого дослідження мало хто зможе, позаяк необхідна відповідна освіта, яку шановна Авторка має, а тому фахово поєднає в одне ціле різноманітні

